

Colofon:

Maandblad

Versijnt niet in juli en augustus.

Belgische Theosofische Vereniging vzw
Geuzenplein 8, 1000 Brussel:

Website: www.ts-belgium.be & [Facebook](https://www.facebook.com/tsbelgium)

Email: info@ts-belgium.be

Belgische Orde van Dienst: [Facebook](https://www.facebook.com/tosbelgium)

Email: tos@ts-belgium.be

Verantwoordelijke uitgever :

Sabine Van Osta

p/a Milisstraat 22, 2018 Antwerpen

Jaargang 17-nummer 2 - februari 2022

Mission Statement of the Theosophical Society

To serve humanity by cultivating an ever-deepening understanding and realisation of the Ageless Wisdom, spiritual Self-transformation, and the Unity of all Life."

Missie van de Theosophical Society (Adyar)

Het dienen van de mensheid door het ontwikkelen van een zich steeds verdiepend inzicht in, en verwerkelijking van de tijdloze wijsheid, spirituele zelf-realisatie en de eenheid van alle leven.

De drie doelstellingen

De Theosofische Vereniging kent de volgende doeleinden:

1. Het vormen van een kern van de universele broederschap der mensheid, zonder onderscheid van ras, geloof, geslacht, kaste of huidskleur.
2. Het aanmoedigen van de vergelijkende studie van godsdienst, wijsbegeerte en wetenschap.
3. Het onderzoeken van de onverklaarde wetten van de natuur en van de vermogens die in de mens latent aanwezig zijn.

De Theosofische Vereniging streeft voor haar leden een volledige vrijheid van denken na. Ze verwelkomt als leden al diegenen die de drie doelstellingen kunnen onderschrijven en die bereid zijn haar Statuten te respecteren.

Het Witte Lotusblad

Deze nieuwsbrief wordt maandelijks uitgegeven door Loge Witte Lotus. (verschijnt niet in juli en augustus)

Elektronische verzending is gratis.

Een papieren versie is eveneens te verkrijgen.

Abonnement van januari tot december: bedrag € 10 of bedrag per nummer € 1, over te schrijven op de rekening van Loge Witte Lotus

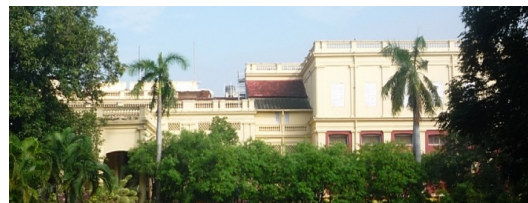
IBAN BE88 7340 4396 3641
tnv Loge Witte Lotus FV

In dit nummer:

Missie van de Theosophical Society	1
De Drie doelstellingen	
Contactgegevens Theosophical Society & informatie Loge Witte Lotus & Vrijheid van denken	2
Een pad is er om te betreden	3
Zoom links	11
Programma Loge Witte Lotus	12
Nationaal programma	

The Theosophical Society

De Theosophical Society werd opgericht te New York op 17 November 1875 door Helena Petrovna Blavatsky, Kolonel Henry Steel Olcott, William Quan Judge en anderen.
Haar internationaal hoofdkwartier is gevestigd te Adyar (Chennai), India. Het is een ontmoetingsplaats van zoekers naar waarheid en heeft afdelingen in vele landen over de hele wereld. Website: www.ts-adyar.org

In Naarden, Nederland, is, in een prachtige en bosrijke omgeving, het Europees Internationaal Theosofisch Centrum (I.T.C.) gevestigd.
Informatie over activiteiten - website: www.itc-naarden.org

De Belgische Theosofische Vereniging vzw

De Belgische Sectie van de Theosophical Society werd opgericht op 7 juni 1911. Haar hoofdzetel is gevestigd in Brussel en momenteel zijn er afdelingen te Antwerpen, Brussel en Gent. Net als de Belgische Sectie organiseren alle afdelingen met grote regelmaat voordrachten en studiethemabijeenkomsten en sommige, waaronder die in Antwerpen en Brussel, beschikken over een eigen bibliotheek.

De voornaamste taak van de vereniging bestaat erin gelijkgestemde mensen bij elkaar te brengen en hen te stimuleren in hun zoekproces naar waarheid.

Voor alle informatie over de verschillende afdelingen en hun programma, kan u contact opnemen via email: info@ts-belgium.be of telefonisch: +32 476 879 968 en +32 486 631 997.

Alle links, nationaal en internationaal, zijn te vinden op de nationale website: www.ts-belgium.be, alsook op de website van Loge Witte Lotus: www.logewittelotus.be

Loge Witte Lotus

Bijeenkomsten: Bijeenkomsten: Milisstraat 22, 2018 Antwerpen

Secretariaat: Molenkouter 13 Bis, 2890 Puurs-Sint-Amands

Telefoon: (0476) 879 968 of (0486) 631 997

Bankgegevens: IBAN BE88 7340 4396 3641 - tnv Loge Witte Lotus FV

Internet: <http://www.logewittelotus.be> & Facebook

E-mail: info@logewittelotus.be & loge.witte.lotus@ts-belgium.be

Deelname in de kosten activiteiten:

Thema-avonden: leden gratis - niet-leden: gratis bij een eerste kennismaking, € 2 bij elke volgende aanwezigheid

Zondaglezingen: leden € 2—niet-leden: € 7

Vrijheid van denken

De Theosophical Society heeft zich wijd en zijd over de wereld verspreid en leden van alle religies zijn en worden er lid van zonder dat ze de specifieke dogma's, leringen en geloofsovertuigingen van hun eigen geloof opgeven. Daarom is het wenselijk het feit te benadrukken dat er geen enkele lering, geen enkele mening is, door wie ook onderwezen of gekoesterd, die in enig opzicht voor enig lid van de Vereniging bindend is, dat er geen lering, mening is die niet vrijelijk door enig lid mag worden aangenomen of verworpen. Instemming met haar drie doeleinden is de enige voorwaarde voor lidmaatschap.

Geen leraar of schrijver, van H.P. Blavatsky tot nu toe, heeft enige autoriteit om zijn leringen of opvattingen op te leggen aan leden. Elk lid heeft evenveel recht om zich te verbinden aan elke school van denken welke hij/zij wenst te kiezen, maar hij/zij heeft geen recht om die keuze aan een ander op te dringen.

Noch een kandidaat voor enig werk, noch enige stemgerechtigde kan onverkiesbaar gemaakt worden of het stemrecht verliezen wegens enige opvatting die hij/zij heeft of wegens het lid zijn van een school van denken waartoe hij/zij zou behoren. Meningen of opvattingen geven geen recht op voorrechten en kunnen evenmin aanleiding zijn om strafmaatregelen te nemen.

De leden van de 'General Council' vragen elk lid van de Theosophical Society ernstig om deze fundamentele principes van de Theosophical Society te verdedigen, te handhaven en er naar te handelen, en ook onbevreesd zijn eigen recht te doen gelden op vrijheid van denken en van meningsuiting, binnen de grenzen van hoffelijkheid en rekening houdend met anderen.

Bescherming Persoonsgegevens: Alle informatie betreffende de Wet op de Privacy en de persoonsgegevens is te bekomen via mail: info@ts-blgium.be of per brief, gericht aan de Belgische Theosofische Vereniging vzw, tav Sabine Van Osta, Geuzenplein 8 te 1000 Brussel.

De denkbeelden waar wij over praten, moeten wij eigenlijk beoefenen of in praktijk brengen ('walk the talk'). Met andere woorden, wij kunnen zo gemakkelijk praten over de grote ideeën van de theosofie - broederschap, het ene leven, reïncarnatie,

karma, de toestanden na de dood, enzovoort - maar, tenzij deze schitterende noties ons leven op één of andere manier beïnvloed hebben, zodat wij op een andere manier leven, heeft al ons praten weinig betekenis voor degenen met wie wij praten. De Amerikaanse dichter en essayist, Ralph Waldo Emerson, zei dit op een mooie manier: 'Wat u bent spreekt zo luid tot mij, dat ik de woorden die u zegt niet kan horen.'

Wat ik voorstel om te overdenken is nieuw noch radicaal. Heilige manuscripten van alle religies, de filosofische en spirituele verhandelingen van iedere cultuur, populaire liedjes en slogans moedigen ons allemaal aan om te leven in overeenstemming met de door ons beleden denkbeelden. Wij kunnen ons dus afvragen waarom onze handelingen die idealen niet weerspiegelen. Waarom erkennen wij bijvoorbeeld zo gemakkelijk het fundamentele principe van broederschap, waarmee de Theosophical Society werd opgericht, en handelen, denken, voelen wij toch soms op zo'n onbroederlijke manier? Het is zo veel gemakkelijker om te converseren over broederschap dan te allen tijde en onder alle omstandigheden oprecht broederlijk te zijn! Ik stel echter niet voor dat wij een analytische diagnose gaan stellen over waarom er zo vaak een kloof gaapt - soms zelfs een diepe kloof - tussen dat wat we zeggen te geloven of dat waarvan we zeggen overtuigd te zijn en dat wat we doen. Ik suggereer veeleer een andere manier om die kloof te dichten of althans te versmallen.

Laten we ons de vraag van Arjuna in de Bhagavad Gita in herinnering brengen: 'Vertel mij over de man die standvastige wijsheid bezit, Krishna en die zich altijd bewust is van het Zelf. Hoe praat hij? Hoe zit hij? Hoe beweegt hij?' (II.54). Terwijl Krishna zijn onderricht begint, wil Arjuna weten wat het effect is van de

lering op een individu; hoe verschilt zijn leven, hebben zijn normale activiteiten van zitten, lopen, praten op een of andere manier een ander karakter, omdat hij 'standvastig van geest, standvastig in contemplatie' is geworden? Opnieuw ondervraagt Arjuna Krishna: *'Hoe herken je iemand die de invloed van de drie geaardheden van de natuur (guna's) ontstegen is?'* (XIV.21).

Kunnen wij op één of andere manier het individu herkennen die de eigenschappen, inherent in de materie van deze wereld, onder de knie gekregen heeft en die om zo te zeggen vanuit een andere dimensie lijkt te leven, of in wat wij het domein van waarheid, van wijsheid zouden kunnen noemen? Theosofische literatuur staat, net als de teksten van heilige geschriften in praktisch iedere traditie, vol met verwijzingen naar een pad, een weg, een manier van lopen die, juist door zijn eigenschappen, transformerend of regeneratief is. Wat aangegeven wordt is dat, als wij een bepaald pad of een bepaalde weg volgen, dat ons leven dan onvermijdelijk anders wordt of tenminste anders zou moeten zijn. Tegelijkertijd, zo wordt ons veelvuldig aangeraden, is het niet zozeer het volgen van een bepaald pad, maar veeleer het worden van die weg, dat pad, want wij moeten erkennen dat juist die term, pad, slechts een metafoor is voor een levenswijze, voor een manier van denken, voelen en handelen in de wereld, in overeenstemming met principes of idealen die weerspiegelen wat in ons in wezen onze ware aard is. Wij mogen die essentiële aard spiritueel of goddelijk, of zelfs het volledig menselijk aspect van onszelf noemen, waarmee wij een natuur bedoelen waarvan wij op een bepaalde manier aanvoelen dat zij ons ware Zelf is.

Wij kennen misschien allemaal de prachtige uitspraak van H. P. Blavatsky (HPB) in De Stem van de Stilte: *'U kunt het Pad niet begaan, voordat u dat Pad zélf bent geworden.'* (fragment I,58). Toen voegde zij eraan toe in een noot 'Van dit "Pad" maken alle mystieke werken gewag.' Zoals Krishna in de Dhyanesvari zegt: *'Wanneer dit Pad wordt aanschouwd... of men zich*

nu naar de bloesem van het oosten of naar de zalen van het westen keert, het reizen op deze weg, ... kent geen beweging. Naar welke plaats u op dit Pad ook wilt gaan, die plaats wordt uw eigen zelf.'

De Vietnamese boeddhistische monnik, Thich Nhat Hanh vertolkt datzelfde denkbeeld in een toespraak tot leden van het congres van de Verenigde Staten in september 2003, toen hij zei: *'Er is geen weg naar vrede. De weg is vrede.'* Waarlijk, als wij een vredig pad willen bewandelen moeten wij vredig zijn, en zelfs als wij erover praten het pad te worden, worden wij herinnerd aan wat J. Krishnamurti gezegd heeft, namelijk *'waarheid is een land zonder paden.'* Misschien zouden we kunnen zeggen dat er, pas als wij onze voeten in het domein van de waarheid zetten, een pad verschijnt: wij zijn het pad, wij scheppen het pad, juist het betreden ervan zélf openbaart de weg die wij nemen.

Tegelijkertijd kunnen wij kennisnemen van de vele verklaringen van HPB die verwijzen naar de evolutionaire reis die wij allen moeten maken. Bij het afsluiten van haar commentaar op de stanza's die de kosmogenezis schilderen schreef HPB over de 'zwarte "weg" omzoomd met doornen, die *"eerst naar beneden gaat, en dan de hele weg omhoog kronkelt, waarlijk, helemaal tot het einde toe..."*'

Nadat HPB die regels van Christina Rossetti heeft aangehaald, voegt zij eraan toe: *De pelgrim, die vlekkeloos aan de lange reis begint, daalt steeds verder af in zondige materie en nadat hij zich verbonden heeft aan elk atoom in de gemanifesteerde ruimte, nadat hij zich door elke vorm van leven en zijn geworsteld heeft en geleden heeft, is hij pas op de bodem van het dal van de materie en voor de helft door zijn cyclus heen, wanneer hij zich vereenzelvigd heeft met de col-*

lectieve mensheid... Om opwaarts en huiswaarts vooruit te komen moet de 'God' nu het zware stijgende pad van de Golgotha van het leven beklimmen. (De Geheime Leer, I, p.268)

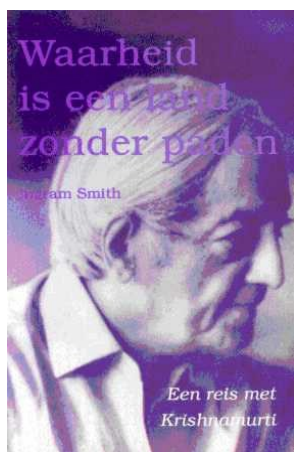
Er zijn talloze andere passages van de hand van Blavatsky die wij

kunnen aanhalen.

Het is de paradox van het betreden van een pad, en het zijn van het pad dat altijd met ons is, waar ik mij nu mee bezighoud. Het leven zelf is namelijk beweging, het gaan van hier naar daar, of het nu van de ene kamer naar de andere is, van het fornuis naar het aanrecht, van huis naar kantoor en terug, of van een toestand van niet-weten naar één van weten, van de slaap van onwetendheid naar het ontwaken van wijsheid. Hoe wij ook het bestaan van een pad waarnemen of zelfs het niet bestaan ervan, de waarheid is dat ons dagelijks leven vervuld is van beweging, beweging van één positie naar een andere, niet alleen fysiek maar ook emotioneel en mentaal; dit is vanzelfsprekend. De vraag wordt dan of de beweging betekenisvol is, of zij mij voorwaarts brengt op een veelbetekenende manier naar wat ook maar mijn doel, mijn streven, mijn plan is geworden. Of, simpeler: is mijn beweging in de wereld, werkelijk in overeenstemming met wat ik beweer, maar wat ik maar al te vaak in mijn leven niet heb laten zien?

Om Thich Nhat Hanh weer aan te halen, wiens praktijk niet alleen geconcentreerd ademen omvat, maar ook geconcentreerd lopen: *'Ik weet zeker dat ik Boeddha of God niet zou beledigen door u een geheim te vertellen. Als u vredige en onbezorgde stappen kon zetten terwijl u de aarde bewandelt, zou u niet naar het Zuivere Land of naar het Koninkrijk van God hoeven gaan. Hiervoor is een eenvoudige reden. Samsara en het Zuivere Land komen allebei uit het denkvermogen. Wanneer u vredig, vreugdevol en vrij bent, wordt Samsara getransformeerd tot het Zuivere Land. Dan hoeft u nergens heen te gaan. Het enige dat u moet leren is loslaten. Laat uw verdriet los. Laat uw zorgen los. Dat is het geheim van wandelen in het Zuivere Land.'* Uit: Guide to Walking Meditation (Gids voor wandelend mediteren).

Zelfs terwijl wij het pad worden, wandelen wij stap voor stap door ons dagelijks bestaan. De metafoor wordt steeds rijker terwijl wij de richting van ons wandelen onderzoeken, steeds indachtig bij elke stap, hetgeen betekent bewust te zijn van elke gedachte, elke begeerte, elk gevoel, elke handeling. Terwijl wij steeds indachtig zijn, ontdekken wij dat wij nergens naartoe hoeven om wijsheid of geluk te vinden of het Zuivere Land, of hoe wij die innerlijke staat ook willen noemen waar, naar men zegt, waarheid en goedheid en vreugde wonen. Nergens naartoe gaan, maar toch

doorwandelen; een pad dat zonder paden is, maar toch gekozen moet worden; de beelden roepen ons op om na te denken over hoe wij ons leven hier en nu leven.

Zoals wij gezegd hebben, bestaat er een rijkdom aan literatuur die een pad, een weg, een richting die wij moeten kiezen, beschrijft. Wij kunnen misschien reizen op een pad als pelgrim, als toerist, of in een aantal andere rollen. Laten wij echter niet het pad of de reis als zodanig beschouwen, maar liever de stappen zoals wij ze zouden kunnen zetten bij ons bewandelen van het pad, indien en wanneer wij bezig gaan met waarlijk indachtig wandelen, zoals Thich Nhat Hanh het genoemd heeft. Indachtig zijn aan iedere stap, terwijl wij op weg gaan door ons leven: is zulke indachtigheid mogelijk, want uiteindelijk is een pad er om te bewandelen en zelfs als er geen pad is, of de weg voor ons zonder paden lijkt te zijn, vereist het leven zelf dat wij doorlopen. Wat ik verder ook mag doen of denken of voelen, ik zet één voet voor de andere bij elke beweging die ik in de loop van de dag maak. Of ik indachtig ben aan dat feit of niet kan soms het verschil uitmaken tussen rechtop lopen of gewoon op de grond vallen.

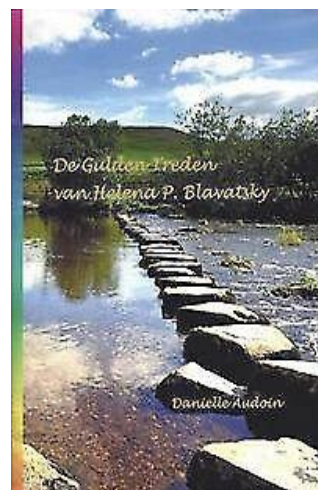
Als we die heel praktische en maar al te voor de hand liggende beschrijving gebruiken van de manier waarop lopen gebeurt, kunnen we suggereren dat op een ander niveau de stappen metaforen zijn, net zoals de notie van een pad zelf een metafoor is voor de manier waarop de levensreis ondernomen wordt. Wat zijn nu de stappen die we kunnen zetten vanuit zo'n gezichtspunt? Er is geen helderder of prachtiger uitleg aan de wereld gegeven van de stappen die metaforisch voor ons liggen dan die, welke gegeven werden door HPB en eenvoudigweg bekend staan als 'De gulden treden'. Oorspronkelijk gegeven aan haar leerlingen in Londen en sindsdien uitgegeven als een deel van haar instructies aan die studenten, zei HPB dat 'De gulden treden' kwamen uit een 'Brief van een Meester' (zie Collected Writings, deel XII, pp.503 en 591). De hele passage luidt als volgt:

'Aanschouw de waarheid die voor u ligt: een vlekkeloos leven, een open denkvermogen, een rein hart, een vurig verstand, een ongesluierd geestelijk inzicht, een broederlijk gevoel voor onze medeleerling, bereidheid om raad en lering te geven en te ontvangen, een loyaal gevoel van plicht tegenover de Leraar, het welwillend gehoor geven

aan de eisen van Waarheid, wanneer wij eenmaal ons vertrouwen in die waarheid geplaatst hebben en geloven dat de Leraar in het bezit daarvan is, het moedig verdragen van persoonlijk onrecht, het dapper opkomen voor onze beginselen, een dapper verdedigen van hen die onrechtvaardig worden aangevallen en een voortdurend oog voor het ideaal van menselijke vooruitgang en volmaking dat de geheime wetenschap (Gupta Vidya) ons toont – dit zijn de gulden treden waarlangs de leerling kan opstijgen tot de tempel van goddelijke wijsheid.'

Kijk eerst naar het slot: de laatste woorden geven ons het doel van het pad dat wij bewandelen, dus in die zin hebben de gegeven stappen een richting. Ieder van de stappen is erop gericht ons te leiden naar de 'Tempel van Goddelijke Wijsheid'. In feite wordt ons verteld dat, als we waarlijk begeren die 'Tempel' te vinden, tot de wijsheid te komen die wij theosofie noemen, dit de stappen zijn die gezet moeten worden. Als je op een andere zoektocht bent, als je doel een ander is dan wijsheid – geld, roem, carrière, enzovoort – dan kun je beter een ander pad kiezen. Er zijn nog drie denkbepelden die betekenisvol zijn in de slotwoorden van de passage: ten eerste vormen de treden een gulden trap.

Goud is altijd het symbool geweest van een spirituele schat en dus mogen wij zeggen dat de treden 'gulden' zijn omdat zij leiden naar de verborgene schat van de Geest, de wijsheid zelf. Ten tweede zijn de treden bedoeld voor de leerling, degene die op pad gaat en bereid is de richting te vernemen waarin gegaan dient te worden, het individu die, zoals de spirituele klassieker Licht op het Pad ons vertelt, klaar is 'om in de toestand te komen waarin leren mogelijk wordt.' Om in zo'n toestand te komen vereist oprechte nederigheid van geest, een bereidheid om leiding te aanvaarden, om toe te geven dat men het niet weet en open staat voor advies van hen die verder vooruit zijn op de reis. Ten derde en zeer betekenisvol wordt ons in de laatste woorden verteld dat wij moeten klimmen. De treden zijn niet gewoon op de vlakke grond; er moet worden ge-

klommen. Zoals gezegd wordt in De Stem van de Stilte: 'Lang en vermoeiend is de weg voor u, o discipel. Een enkele gedachte over het verleden dat u hebt achtergelaten zal u neerhalen en u zult opnieuw moeten beginnen met klimmen.' Als wij niet bereid zijn te klimmen, om tenminste figuurlijk voort te gaan in een opwaartse klim naar ons doel, dan zijn de treden niet voor ons weggelegd. Omhoog klimmen, stap voor stap, is niet altijd gemakkelijk, maar een pad is om te begaan en zodra wij vastberaden op weg naar ons doel gaan, hebben wij geen andere keus dan door te gaan, hoe moeilijk de beklimming ook is.

Nu wij het slot van 'De Gulden Treden' bekeken hebben, kunnen we teruggaan naar het begin, maar we moeten opmerken dat ons, zelfs voordat de treden opgenoemd worden, gezegd wordt te kijken naar wat voor ons ligt:

'Kijk naar de waarheid voor u' zijn de woorden waarmee de hele passage opent. Wij moeten de treden benaderen met open ogen; wij moeten kijken naar wat recht voor ons ligt, want waarheid ligt niet in een of ander ver visioen, niet in een of ander oeroud boek, niet begraven in een of ander verafgelegen land. Waarheid, die de realiteit is van dingen zoals ze zijn, ligt hier, voor ons, als wij onze ogen maar openen. Zoals HPB het heel simpel stelde, wij moeten leren 'te kijken met de ogen van de geest naar de dingen van de materie', om, zoals De Stem van de Stilte het zegt, 'de juiste waarneming van bestaande dingen' te hebben. Hoe vaak werd Dante, in dat schitterende gedicht over de reis die iedereen moet maken, De Goddelijke Komedie, door HPB 'een ware occulte openbaring' genoemd, niet gemaand te kijken, te zien, goed in zich op te nemen. Het was niet alleen een roep om zijn ogen open te houden, maar om echt te zien wat voor hem lag, want waarlijk zien is begrijpen. 'De waarheid voor ons te zien' is ook aandacht geven, waartoe Licht op het Pad ons aanspoort helemaal aan het begin van die tekst.

In de Upanishads vinden wij de aansporing: 'Ontwaakt, staat op', wat slechts een andere manier is om ons, aspiranten op het pad, aan te sporen om te kijken, te zien, aandacht te geven, ons bewust te zijn van wat onmiddellijk voor ons ligt terwijl wij onze voetreis ondernemen. De 'waarheid' die voor ons ligt, als wij maar kijken, zijn de treden die wij moeten beklimmen, de stappen die wij hier en nu moeten zetten.

Er is een ander punt dat impliciet lijkt in de openingswoorden van 'De Gulden Treden': de hele instructie is gericht tot 'u', een persoonlijk voor-naamwoord, dat in het Engels hetzelfde is in enkel- en meervoud. Wij suggereren dat 'u' betekent: ieder van ons in onze huidige conditie, niet 'u' of wij zoals wij zullen zijn, niet alleen maar een select aantal dat zich misschien al bevindt op wat het spirituele pad genoemd wordt, of speciaal uitgekozen is voor een of ander groot voordeel om de mensheid te helpen. De waarheid die voor 'u' ligt is de waarheid voor de hele mensheid, voor iedereen die bereid is om het werk op zich te nemen, met open ogen, als het ware, bereid te zien wat er voltooid moet worden als men de 'Tempel van Goddelijke Wijsheid' wil binnengaan.

Nu wordt ons verteld over dertien treden, waarvan elke tree ontzagwekkend te beklimmen kan lijken, maar laten wij suggereren dat ze in essentie bestaan uit drie groepen van elk vier (treden), en één die focust op het soort visie dat wij moeten ontwikkelen voor de beklimming. De eerste vier treden, 'een vlekkeloos leven, een open denkvermogen, een rein hart, een vurig verstand', beschrijven wat wij kunnen noemen een persoonlijke standaard van ethisch leven. Reinheid, openheid van denkvermogen, zuiverheid van hart en vurigheid van verstand zijn kenmerkend voor veel mensen over de hele wereld die niet noodzakelijkerwijs bezig zijn met het bewandelen van een spiritueel pad. Zij betreffen de ontwikkeling en controle van onze mentale, emotionele en fysieke aard en zijn op zichzelf de noodzakelijke aspecten van een goed leven, waarmee wij bedoelen een leven dat gefundeerd is op de hoogste morele en ethische principes.

Einde deel 1 - Theosofia mei 2012

Een pad is er om te betreden

Deel 2 - Theosofia augustus 2012

'De Gulden Treden' uit een 'Brief van een Meester' (zie H.P. Blavatsky -H.P.B.-in Collected Writings, deel XII, pp.503 en 591):

Aanschouw de waarheid die voor u ligt: een vlekkeloos leven; een open denkvermogen; een rein hart; een vurig verstand; een ongesluierd geestelijk inzicht; een broederlijk gevoel voor onze medeleerling; bereidwilligheid om raad en lering te geven en te ontvangen; een loyaal gevoel van plicht tegenover de Leraar; het gewillig gehoor geven aan de eisen van Waarheid, wanneer wij eenmaal ons vertrouwen in die waarheid geplaatst hebben en geloven dat de Leraar in het bezit daarvan is; een moedig verdragen van persoonlijk onrecht; een dapper opkomen voor onze beginselen; een dapper verdedigen van hen die onrechtvaardig worden aangevallen en een voortdurend oog voor het ideaal van menselijke vooruitgang en volmaking dat de Geheime Wetenschap (Gupta Vidya) ons toont – dit zijn de Gulden Treden waarlangs de leerling kan opstijgen tot de Tempel van Goddelijke Wijsheid.

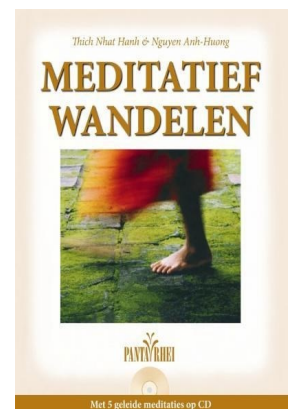
Je zou kunnen zeggen dat de eerste stappen, vier in getal, samengevat kunnen worden onder het algemene thema waarnaar Socrates verwees als het onderzochte leven. Zoals we weten was het Plato die voorstelde dat het leven dat niet onderzocht is niet waard is om geleefd te worden. Zo komt het dat wij, als wij geroepen zijn om 'de waarheid te zien' die voor ons ligt, nu moeten kijken naar onze manier van leven. Leiden wij inderdaad een 'vlekkeloos leven', wat niet alleen op fysieke reinheid duidt, maar een leven inhoudt dat is ontdaan van alles dat er niet toe doet, dat is schoongewassen van alle onzuiverheden, ordelijk, zodat de hele persoonlijkheid een nuttig, efficiënt en effectief instrument is voor het zelf binnenin. 'Een open denkvermogen': een openheid van denkvermogen is ook een zuiver denkvermogen, mogen we wel zeggen, een denkvermogen dat niet bezoedeld is door vooroordeel of vooringenomenheid, nooit vastgeraakt in het moeras van persoonlijke of zelfzuchtige motieven. 'Een rein hart': een zuiverheid van hart betekent een reinheid van onze gevoelens, onze emoties. De begeertenatuur wordt onderzocht om er zeker

van te zijn dat het vrij is van alle onzuiverheden zoals hebzucht, boosheid enzovoort. 'Een vurig verstand' (an eager intellect) is meer dan alleen maar een open, ontvankelijk denkvermogen; het betreft een bepaalde vurige gedrevenheid, een bezielde zoeken naar kennis, maar deze vurigheid, dat enthousiasme, is 'vlekkeloos', wat alweer betekent zonder enig zelfzuchtig doel.

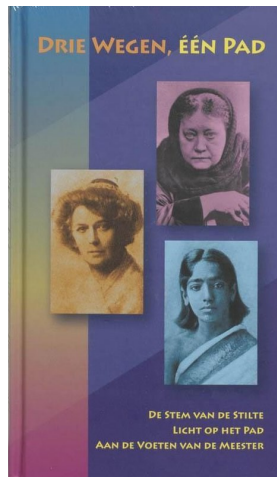
Terwijl wij zien dat deze eerste stappen een ethisch en een onderzocht leven omvatten, kunnen wij herkennen dat dit in feite de vereisten zijn voor de vijfde stap, 'een ongesluierd geestelijk inzicht'. Terwijl wij ons leven reinigen, zagezegd, lijken de sluiers die onze innerlijke visie verhullen, dunner te worden; wij worden gevoeliger voor de wereld rondom ons, wij beginnen dieper te zien; en er begint een innerlijke heroriëntering op gang te komen. Wij staan meer open voor het rijk van spirituele intuïtie, spiritueel onderscheidingsvermogen, bewustzijn van het ultieme Werkelijke. Vanaf dat moment wordt ons leven meer bestuurd door innerlijke waarden dan door uiterlijke omstandigheden. Wij worden ontvankelijker voor de roep van het Onsterfelijk Zelf en aldus voor het Ene Zelf dat gezeteld is in alle wezens.

'Een ongesluierd geestelijk inzicht': nu kijken wij, zoals al eerder gezegd, waarlijk naar de dingen van de materie met de ogen van de geest'. Met een ontwaakt spiritueel inzicht wordt onze gewone goedheid of passieve goedheid (die voortkomt uit het onderzocht hebben van ons leven) nu vertaald in actieve dienst voor het welzijn van anderen. Wanneer wij duidelijk zien, is het niet langer genoeg om alleen maar een vlekkeloos leven te leiden, een open denkvermogen of een rein hart te hebben. Wij erkennen dat wij een verantwoordelijkheid hebben ten opzichte van alle levensvormen rondom ons en ons leven krijgt een dieper doel, een meer gedefinieerde richting. Er ligt een andere nadruk, als het ware, op ons leven, op ons lopen, zelfs een ontwaken tot begrip van de spirituele wetten die ten grondslag liggen aan ons geïncarneerde bestaan in de wereld.

Met dat innerlijk ontwaken, dat ontsluiten van ons spiritueel of buddhisch inzicht, merken wij dat er een

nieuw begrip ontstaat van relaties, en de volgende vier treden richten onze aandacht op wat wij terecht relaties mogen noemen. 'Een broederlijk gevoel voor onze medeleerling': een broederlijkheid tegenover allen, want allen zijn onze medeleerlingen, co-discipelen. Bedenk de woorden in Fragment III van De Stem van de Stilte: *'Zo zult u volledig in harmonie zijn met al wat leeft; heb de mensen lief als waren zij uw broederpupillen, discipelen van één Leraar, de zonen van één liefhebbende moeder'* (vers 220, bladzijde 75 uit de UTVN-uitgave Drie Wegen, Één Pad). Wanneer er besef is van een broederlijkheid ten opzichte van de hele mensheid, is er een 'bereidwilligheid om raad en lering te geven en te ontvangen', want wij begrijpen dat wij kunnen leren van iedereen, net zoals wij ook iedereen kunnen helpen die misschien in dezelfde richting loopt als wij. En wie is de 'ene Leraar' waarover gesproken wordt in De Stem van de Stilte, de 'ene liefhebbende moeder' jegens wie wij een loyale plicht hebben? De beschrijving lijkt misschien bij de Natuur zelf te passen; wij zijn toch zeker allemaal kinderen van het universele of de Natuur in haar universele aspect? Daarom moeten wij haar wetten gehoorzamen, die de 'bevelen van de waarheid' zijn. De 'leraar' kan ook beschouwd worden als ons eigen Hoger Zelf of zelfs dat universele principe, Atman. Zoals De Stem van de Stilte voorstelt, stelt die 'Alaya, de Universele Ziel' voor die, alweer, dezelfde universele ouder is van de gehele mensheid. Er moet vertrouwen zijn in die ene 'Leraar' en dus een juiste relatie met de waarheid, zoals deze aan ons geopenbaard wordt door ons ontwakend spiritueel inzicht. De Stem van de Stilte geeft aan: *'Er zijn vele leraren'*. Wanneer wij beseffen dat, paradoxaal genoeg, 'allen onze leraren zijn' (zoals Licht op het Pad zegt), net zoals allen onze 'medeleerlingen' zijn, dan nog is er echter slechts één Opperleraar. Als we ons dat realiseren, dan is er waarlijk een gewillige gehoorzaamheid aan de waarheid zelf ('het gewillig gehoor geven aan de eisen van waarheid'), aan de ene universele wet die het universum en al wat dit omvat in

een liefdevolle omhelzing houdt.

Zo beginnen wij een natuurlijke beweging te zien in ons bestijgen van de gulden treden. Wij kunnen misschien onze vooruitgang tot nu toe recapituleren, waarbij wij de gezette stappen samenvatten door andere woorden te suggereren. De eerste vier stappen vertegenwoordigen het verwerven van persoonlijke vermogens, een verfijnen van ons mentale, emotionele en fysieke leven. Dat leidt tot een verwijdering van de belemmeringen, de sluiers die onze innerlijke visie belemmerden.

Dit wordt gevolgd door een soort naar buiten wenden om de aard van onze relatie te erkennen met allen die samen het pad met ons gaan. Ten eerste een broederlijkheid die allen omvat, want het ontsluiten van spiritueel inzicht moet een besef brengen van onze spirituele eenheid met de gehele mensheid; het feit dat wij niet alleen lopen, dat wij nooit alleen kunnen lopen. Bij het verder lopen kunnen er tijden komen wanneer wij nuttig advies kunnen geven aan iemand anders, maar zonder aan te dringen dat die ander dat advies aanneemt; het vrijblijvend, hoffelijk, warm en mededogend aanbieden van raad. Ook het leren aanvaarden van advies is van belang. Dat is niet altijd gemakkelijk, maar we zouden bereid moeten zijn om te luisteren naar wat anderen ons misschien te vertellen hebben en datgene te aanvaarden wat ons als waarheid toeschijnt. Geven en ontvangen horen feitelijk bij de onderlinge vreugden van ware relaties, of de 'broederschap-relatie'. Voorbij datgene wat wij een horizontale relatie zouden kunnen noemen, aangegeven door het woord 'broederschap', bestaat er een verticale relatie, om het zo te zeggen, die onze aanvaarding omvat van een leraar, buiten of binnenin ons, in wie wij ons vertrouwen plaatsen en die we dus bereid zijn te gehoorzamen ('wanneer wij eenmaal ons vertrouwen in die waarheid geplaatst hebben en geloven dat de leraar in het bezit daarvan is'). Zelfs in een gewone relatie tussen leraar en leerling is leren een handeling van vertrouwen, zo lang wij de geldigheid van de lessen die wij voorgeschoteld krijgen erkennen met onze ontwakend spiritueel inzicht.

Nu gaan wij door naar de laatste vier stappen zoals HPB die geeft in 'De Gulden Treden', stap-

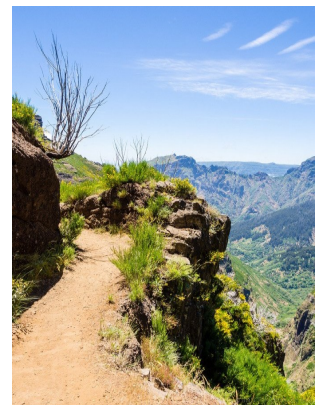
pen die wij kunnen beschouwen als de uitdrukking van het innerlijk of Hoger Zelf, uitdrukkingen in handeling en dienstbetoon. Deze stappen zijn namelijk eigenschappen die een diepte van betekenis hebben voor de serieuze klimmer op weg naar de 'Tempel van Goddelijke Wijsheid'. Het zijn volharding, dapperheid, moed of kracht bij het tegengaan van onrechtvaardigheid en een eenpuntige, doelgerichte vasthoudendheid bij het in het oog houden van het doel waarheen de hele mensheid zich beweegt, of zij zich hiervan nu wel of niet bewust is. Volharding: het vermogen om door te gaan met klimmen, ongeacht de tegenwerking bij die beklimming. Als wij het gevoel hebben dat wij onrechtvaardig behandeld zijn, dat wij op een of andere manier tekortgedaan zijn en ons gekwetst voelen door wat tegen ons of over ons gezegd is, dan zouden wij moeten erkennen dat niets ons kan overkomen wat geen deel vormt van ons eigen karma. Er is geen ruimte voor zelfverdediging, verdediging van het persoonlijk zelf. Vaak is stilte de beste verdediging, want als wij het gevoel hebben dat wij onrechtvaardig behandeld zijn, moeten wij naar binnen kijken en proberen in te zien wat er in ons is dat de persoonlijke aanval heeft opgeroepen. Beproevingen liggen zowel in kleine incidenten als in grote en wij moeten een halt toeroepen aan wat wel een ingeboren begeerte lijkt om onszelf te verdedigen of te verontschuldigen. Niets moet ons doen afwijken van het bewandelen van het pad dat wij gekozen hebben. Ons werd aan het begin verteld dat het een opwaartse reis zou zijn en allen die ons zijn voorgegaan hebben ons verteld dat er moed nodig is om te 'lopen'.

Heel vaak worden ons vragen gesteld, terwijl wij onze dagelijkse ronden doen, over onze kennis en zelfs ons begrip van de grote principes die wij hebben onderschreven. Anderen kunnen zelfs ons geloof kleineren en de ideeën die wij hoog in het vaandel hebben staan belachelijk maken. Zijn wij dapper genoeg om pal te staan voor onze overtuigingen, zonder te proberen die aan anderen op te leggen? Kunnen wij vriendelijk en tactvol blijven bij het ferm verklaren wat wij waarlijk geloven, zonder ooit agressief of defensief te zijn? Het is niet altijd gemakkelijk om de principes waarnaar wij le-

ven duidelijk uit te spreken. Dit vereist een dapperheid van de geest, gepaard aan het herkennen hoe passend onze respons in een bepaalde situatie kan zijn. Er kan een tijd zijn om te spreken en een tijd om te zwijgen. Dit vereist onderscheidingsvermogen, de juiste timing bij het 'opkomen voor onze beginselen'. Onze beginselen worden vaak op de proef gesteld, soms op heel subtiele manieren. Als het ons ernst is, als we oprecht zijn, dan kunnen wij niet, zoals dat heet 'closet Theosophists' zijn (theosofen in het geheim, die niet naar buiten treden, of nog niet 'uit de kast zijn'). We zouden dan niet 'dapper opkomen voor onze beginselen', de principes en ideeën die zoveel voor ons betekenen. Wij hoeven ze niet altijd te benoemen door bijvoorbeeld te zeggen, 'ik ben theosoof en dus geloof ik in reïncarnatie, of karma, of de eenheid van alle leven, enzovoort.' Wij kunnen over onze principes spreken op een vriendelijke manier die de ander niet beledigt. Uiteindelijk moet ons leven de uitdrukking zijn, de 'stem van onze innerlijke overtuigingen,' want 'zo zult gij hen dan aan hun vruchten herkennen' (Mattheus 7:20).

Wanneer wij zien dat anderen onrechtvaardig worden aangevallen, hoe reageren wij dan? Hoe verdedigen wij de Theosophical Society bijvoorbeeld, of H.P. Blavatsky (HPB) die nog steeds zo vaak door critici wordt aangevallen? Wanneer wij zien dat iemand anders onderworpen wordt aan oneerlijke kritiek, wat is dan onze reactie? Worden wij boos, of zelfs gewelddadig? Blijven wij gewoon zwijgen? Elk individu moet een keuze maken voor zijn of haar eigen respons, natuurlijk, en er hangt veel af van de omstandigheden over hoe die respons zal zijn. Bovenal, kunnen wij broederlijk blijven, zelfs wanneer wij de ander verdedigen? Kijk eens naar onze reactie wanneer 'zij die onrechtvaardig worden aangevallen' dieren zijn. Wij moeten misschien hen verdedigen die wij beschouwen als weerloos, maar onze manier van verdedigen moet in overeenstemming zijn met onze principes. Er is veel om over na te denken als wij deze stap zetten.

Door onze hele beklimming van 'De Gulden Treden' heen is er een gevoel

van richting geweest, een bepaalde visie die ons geleid heeft, een visie die zich verscherpt heeft tot waar spiritueel inzicht. Terwijl elke stap gezet wordt, is er een doel beter zichtbaar geworden; wij hebben duidelijker gezien waarnaar wij op weg zijn. Wij weten wat wij moeten doen, eerst bij het verfijnen van onze eigen persoonlijke natuur, dan bij het ontwikkelen van vaardigheden in relaties, en uiteindelijk bij het verwerven of versterken van bepaalde eigenschappen, ten dienste van anderen. Ofschoon wij in het begin ons eigen doel misschien niet helder bepaald hebben, zijn wij ons er steeds meer van bewust geworden dat onze beweging niet willekeurig is geweest. En nu, terwijl wij de 'Tempel van Goddelijke Wijsheid' naderen, komt er een steeds helderder visie naar voren, een grotere visie die de hele mensheid omvat. Ieder van ons afzonderlijk moet elke stap zelf zetten. Iedereen moet zelf voort op het spirituele pad, maar dan herkennen we dat onze voortdurende doelgerichtheid, onze innerlijke richting helemaal geen persoonlijk doel vervulde, maar voor het welzijn van alle menselijke wezens is geweest.

Het 'constante oog', of het 'waakzaam oog', waarnaar wordt verwezen in de laatste stap van de reeks die ons door HPB gegeven wordt, moet gericht zijn op het

ideaal van vervolmaking dat mogelijk is voor de hele mensheid, het besef door alle volkeren van het principe van universele broederschap. Iedereen moet uiteindelijk dit pad betreden, ook al is het paradoxaal genoeg niet hetzelfde pad voor iedereen. Onze focus is nu op de toekomst, de mogelijkheid van menselijke vervolmaking voor iedere individuele eenheid in onze golf van menselijk leven. Hoe ver de mensheid nu verwijderd lijkt van zo'n toestand, hoe ver wijzelf verwijderd lijken van die toestand die wij meester schap kunnen noemen, Mahatmaschap, Boedddhaschap of welke andere naam dan ook, wij weten met een zekerheid die alle vragen overstijgt dat wij ons met de

hele mensheid op die lange reis bevinden die zo prachtig beschreven wordt in teksten zoals De Geheime Leer en ook in de heilige geschriften die de wereld rijk is.

Er zit veel meer in 'De Gulden Treden' dan ik hier gesuggereerd heb, maar hun volgorde en ontwerp wijzen op een manier van lopen voor ieder van ons. Het is geen willekeurig pad, maar een natuurlijk proces van voorwaarts bewegen, stap voor stap, naar wat wij zouden zijn als wij meer dan alleen in naam theosofen zouden willen zijn. De gehele wereld, alle ervaringen en het hele leven vormen de 'Gulden Treden', en dat is altijd één stap tegelijk, want dat is de manier van lopen. Het is niet genoeg, natuurlijk, dat wij spreken over de treden, dat wij de trap beschrijven; wij moeten inderdaad de weg leven, het pad worden.

Ik denk dat het niet eens zo is dat wij proberen te treden in de voetstappen van de Groten, hen die wij de Meesters van Wijsheid noemen; wat hun levens ons tonen is dat het mogelijk is te bereiken wat zij bereikt hebben. Gelukkig hebben zij wegwijzers voor ons achtergelaten, signalen die ons kunnen helpen, maar ieder van ons moet zijn eigen weg bewandelen, zijn eigen weg banen. Wij weten misschien dat, zoals Krishna Arjuna verzekerde, *'Op welke wijze men Mij ook benadert, zo verwelkom in hen. Alle wegen leiden naar Mij.'* (Bhagavad Gita, IV,11)

Een oud verhaal dat ik wel eens eerder verteld heb, maar dat hier misschien toepasselijk is, gaat over een reiziger in een bergachtig land, wiens gids met opperste zekerheid scheen te weten welke weg zij dienden te volgen om hun doel te bereiken. Voor de reiziger leek het steeds of het overwoekerde pad voor hen vrijgehakt moest worden en er leek geen pad te zijn door de valleien, of de heuvels op. Tenslotte vroeg hij op een avond aan zijn gids hoe het kwam dat hij zo vol zelfvertrouwen voorwaarts leek te gaan, ofschoon er geen pad te zien was. De gids zei heel eenvoudig, 'Misschien komt dat omdat ik de dichtbijge blik heb en de verre visie. Met de ene zie ik de stap vlak voor mij; met de andere bepalen de sterren mijn koers.' Mogen wij, terwijl wij het pad vinden dat wij moeten gaan, evenzo de nabije blik hebben en de verre visie. Met de ene zullen wij de stap vlak voor ons zien, de stap die wij juist nu op dit moment moeten zetten. Met de andere, de verre visie, kunnen wij ons bij onze voortgang laten leiden

door de sterren, een passende metafoor voor de Groten van onze mensheid wier leven zo waarlijk onze vooruitgang ten voorbeeld gesteld kan worden.

Ik wil afsluiten met de woorden van Proklos, de Neoplatonist, woorden die vertaald zijn als 'Een gewoon lied'.

*En goddelijke paden ontvouwen zich
naarmate ik omhoog klim.
Geve dat ik die stralen
van glorieus licht zie.
Die de ziel helpen
vanuit de nacht van zijn generatie.
Nu ik op weg ben naar huis
hij ik de ongeduldige zeilen.
Stuw mijn boot voort
over de stormachtige zee van het leven.
Totdat ik de lieflijke haven
van Liefde bereik.
Want daar zal mijn ziel,
terneergedrukt door het machtig zwoegen
Vinden waarnaar zij verlangt,
een lange Paradijselijke rust.*

(vertaling lied: Louis Geertman)

Uit: *The Theosophist* januari 2005

Vertaling: A.M.I.—*Theosofia* mei/augustus 2012

*Treed uit het zonlicht in de
schaduw, om meer plaats te
maken voor anderen.*

*De tranen die de verdorde
grond van smart en droefheid
besproeien brengen de bloe-
sem en de vruchten van kar-
mische beloning voort. ...*

*Drie wegen, één pad
De Stem van de Stilte
Fragment 2 - p60/140*

Loge Witte Lotus

ZOOM LINKS

Programma februari 2022

Donderdag 03/02 om 20u.:

Het proces van Zelftransformatie

Zoom link: <https://us02web.zoom.us/j/89050323387>

□ □ □

Donderdag 10/02 om 20u.:

Zelfrealisatie door liefde

Zoom link: <https://us02web.zoom.us/j/84563645587>

□ □ □

Donderdag 17/02 om 20u.:

Het proces van Zelftransformatie

Zoom link: <https://us02web.zoom.us/j/85843613446>

□ □ □

Donderdag 24/02 om 20u.:

Zelfrealisatie door liefde

Met aansluitend om 21u.:

TOS Genezingsmeditatie (enkel voor leden)

Zoom link: <https://us02web.zoom.us/j/86086313319>

□ □ □ □ □ □

□ □ □ □ □ □

Loge Witte Lotus

&

Loge Antwerpen

Lezing

Zondag 20/02 om 11u.

Zoek de weg

door Juliana Cesano

Zoom link: <https://us02web.zoom.us/j/89408411361>

Alle activiteiten gaan door in de

Milisstraat 22 te 2018 Antwerpen

Thema-avonden op donderdag van 20.00u. Tot 21.30u.

Lezingen op zondag om 11u.

Alle activiteiten kunnen, tot nader order, ook via Zoom gevolgd worden.

Zoom links in bijlage

03 & 17/02: Het proces van Zelf-transformatie

Vanaf het moment dat we geboren worden tot de dag dat we sterven worden we allemaal geconfronteerd met problemen als zich ongelukkig voelen, angst, zorgen, emotionele pijn, ziekte en duizenden andere zaken die een bedreiging vormen voor rust, sereniteit, zingeving en geluk in het leven.

In dit boek vinden we beproefde manieren die beschikbaar zijn om te leren hoe men om moet gaan met al deze problemen.

10 & 24/02 Zelfrealisatie door liefde

Om te komen tot eenwording met God, of wat meestal 'Zelf-realiseratie' wordt genoemd, kan men verschillende paden betreden. Het pad van toewijding of liefde, dat in het Sanskriet Bhakti marga heet, wordt meestal gezien als een alternatief voor het pad van kennis.

In de Indiase mythologie is Narada een van de zeven rishi's of zieners. Het meest bekend is hij geworden door zijn verhandeling over het pad van devotie, de Bhakti Sutra, waarin de omtrekken van enkele treffende kenmerken van het pad van toewijding of liefde worden geschetst.

Voor alle informatie over de activiteiten van de **Belgische Theosofische Vereniging vzw** kan u terecht op

GSM 0486 631 997 & 0476 879 968 of via email:

info@ts-belgium.be

Voor informatie over de **Belgische Theosophical Order of Service** kan u terecht op

GSM +32 476 879 968 of email:

tos@ts-belgium.be

MA	DI	WO	DO	VR	ZA	ZO
	1	2	3 Proces van Zelf-trans-	4	5	6
7	8	9	10 Zelfrealisatie door liefde	11	12	13
14	15	16	17 Proces van Zelf-transformatie	18	19	20 Zoek de weg
21	22	23	24 Zelfrealisatie door liefde	25	26	27
28						

Loge Witte Lotus &

Loge Antwerpen

Voordracht

zondag 20 februari 2022

om 11.00 uur

Zoek de weg

door Juliana Cesano

Theosofische Orde van Dienst

Genezingsmeditatie

(enkel voor leden)

Donderdag 24/02 om 21u

Wie aanwezig wil zijn in de lokalen, vragen we vriendelijk de aanwezigheid te bevestigen via mail: info@logewittelotus.be en/of secretary@logewittelotus.be of

GSM 0486 631 997 of 0476 879 968

Voorzorgsmaatregelen Covid-19 worden strikt nageleefd.

Verdere informatie is te bekomen op bovenstaand mailadres.

Voor meer informatie omtrent de programma's van **Loge Witte Lotus** kunt u terecht op GSM

+32 476 879 968 en +32 486 631 997

of email: info@logewittelotus.be &

email: secretary@logewittelotus.be

Loge Witte Lotus

Voordracht

In samenwerking met Loge Antwerpen

Lezing

Zondag 20 februari 2022

om 11.00 uur

Milisstraat 22 - 2018 Antwerpen

Zoek de weg

door **Juliana Cesano**

Tijdens de 146ste Internationale Conventie, geheel virtueel gehouden eind december 2021, kon iedereen genieten van heel wat interessante en leerrijke voordrachten.

De voordracht van Juliana Cesano was er zo eentje. Juliana geeft hier haar reflecties op het onderwerp Leven in het Nu, uitdagingen voor het innerlijk Leven.

Graag nodigen we iedereen uit om deze bijdrage samen te bekijken.

Nederlandse vertaling werd voorzien.

Alle verdere informatie is te bekomen via mail:

info@logewittelotus.be of loge.antwerpen@ts-belgium.be of via
GSM 0486 631 997 en 0476 879 968.

Alle activiteiten zijn ook te vinden op de websites: www.logewittelotus.be en <https://ts-belgium.be>

Alle voorzorgsmaatregelen ivm Covid-19 worden getroffen zodat deze voordracht op een veilige manier kan plaatsvinden in de lokalen. Wie hier aanwezig wenst te zijn, vragen we vriendelijk dit even te melden via een van de hierboven vermelde mailadressen of GDM-nummers.

Inkom: leden € 2 - niet-leden € 7

Voordracht is ook te volgen via Zoom: <https://us02web.zoom.us/j/89408411361>

Belgische Theosofische Vereniging vzw ***Société Théosophique Belge asbl***

Nationaal Programma **Februari 2022**

Zaterdag 19 februari om 15u. **Geuzenplein 8 - 1000 Brussel**

17 februari was oorspronkelijk de 'Olcott Dag'. In herinnering aan de dood van Kolonel Henry Steel Olcott in 1907, kwamen leden jaarlijks samen aan het monument, opgericht ter zijner eer. Enkele woorden werden gesproken en bloemen werden neergelegd.

Vanaf 1916 verzamelden de leden zich in de grote hall van het hoofdkwartier in Adyar. Ze stonden, in een halve cirkel, rond het standbeeld van Helena Blavatsky en Kolonel Olcott. Annie Besant, internationale presidente, sprak enkele woorden, waarna ook de vertegenwoordigers van de verschillende religies hun dank uitten. De ceremonie werd afgesloten met het neerleggen van bloemen.

Hierin kwam verandering toen, begin jaren 1920 Fritz Kunz, echtgenoot van voormalig Amerikaans president Dora Van Gelder-Kunz, terugkwam van een reis in Indië. Hij stelde: "Adyar is de Moeder van ons allen en haar noden moeten op de eerste plaats komen". Een fonds werd opgericht, geld werd ingezameld en naar Adyar gezonden. De eerste onofficiële Adyar Dag werd gehouden in 1923 in de Verenigde Staten. Het ingezamelde geld werd naar Adyar gezonden.

In 1925 besliste Annie Besant, dat Adyar Dag voortaan op 17 februari zou gevierd worden.

Adyar Dag wordt nog steeds gevierd. Het is niet enkel een dag om geld in te zamelen. Het is een dag in herinnering aan hen die ons voorgingen en aan hen die hun leven ten dienste stelden van de Theosofie.

Wie aanwezig wil zijn op de Hoofdzetel te Brussel, vragen we vriendelijk dit even te melden via mail aan president@ts-belgium.be of secretary@ts-belgium.be - telefonisch kan op GSM +32 486 631 997 of +32 47 879 968

Deze voordracht kan ook gevolgd worden via Zoom.

Zoom link: <https://us02web.zoom.us/j/82768541767>